

کارآیی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ابعاد تحمل آشتفتگی بیماران مبتلا به صرع با پیگیری سه ماهه

عزت‌الله قدمپور^{*}، لیلا حیدریانی^۲ و فرناز رادمهر^۳

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی کارآیی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ابعاد تحمل آشتفتگی بیماران مبتلا به صرع با پیگیری سه ماهه بود. روش پژوهش به شیوه شبه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون و پیگیری سه ماهه با گروه گواه بود. برای انتخاب نمونه، از میان زنان مبتلا به بیماری صرع مراجعه‌کننده به مراکز درمانی شهر خرم‌آباد در سال ۱۳۹۵ تعداد ۳۰ زن مبتلا به روش نمونه‌گیری در دسترس و هدفمند با موضوع پژوهش انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه (۱۵ نفر آزمایش و ۱۵ نفر گواه) جایگزین شدند. مداخله درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای، هفت‌های دو جلسه برای گروه آزمایش اجرا شد، در حالی که گروه گواه در این مدت هیچ‌گونه مداخله‌ای دریافت نکرد. پس از اتمام جلسات، پس‌آزمون و سه ماه بعد از مداخله، پیگیری بر روی دو گروه آزمایش و گواه انجام شد. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه تحمل آشتفتگی سیمونز و گاهر بود. داده‌ها با استفاده از آزمون آماری تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر تجزیه و تحلیل شد. یافته‌های حاصل از این پژوهش نشان داد درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر افزایش تحمل آشتفتگی و زیرمقیاس‌های آن در مبتلایان تأثیر معناداری داشته است. این نتایج در مرحله پیگیری نیز حفظ شد. با توجه به تأثیر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر افزایش تحمل آشتفتگی مبتلایان و تداوم اثر آن، به کارگیری این روش در همه سطوح پیشگیری و درمان مبتلایان به بیماری‌های جسمی ضروری به نظر می‌رسد.

کلید واژه‌ها: تحمل آشتفتگی، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، صرع

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

سال جامع علوم انسانی

۱. نویسنده مسئول: دانشیار گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران.
ghadampour.e@lu.ac.ir

۲. دانشجوی دکتری دانشگاه لرستان رشته روان‌شناسی تربیتی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران.
yousefvand69@gmail.com

۳. دانشجوی دکتری دانشگاه رازی رشته روان‌شناسی عمومی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران.
radmehr.p12@gmail.com

تاریخ ارسال: ۱۳۹۷-۰۵-۲۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸-۰۱-۲۰

مقدمه

صرع جدی ترین اختلال عصبی در دنیاست و فراوانی آن ۳ تا ۵ درصد است؛ این اختلال نورولوژیکی به حملات عودکننده‌ای اشاره دارد که در نتیجه تخلیه الکتریکی ناگهانی، متناوب و بیش از حد نورون‌های مغزی به وجود می‌آید (برزگری‌دهج، جرجندی و ثابت، ۱۳۹۶). یکی از مسائل روان‌شناسی بسیار مهم در بیماران مبتلا به صرع، تحمل آشفتگی^۱ پایین است. از چشم‌انداز نظری تحمل آشفتگی به روش‌های متفاوت ادراک شده، به این صورت که شخص در مقابل طیفی از حالات درونی منفی، ابهام، بلا تکلیفی، ناکامی و ناراحتی فیزیکی قرار می‌گیرد (زولنسکی، واجونویس، برلستین و لاوری، ۲۰۱۰).

مطابق دیدگاه سیمونز و گاهر (۲۰۰۵)، افراد دارای تحمل پایین آشفتگی به این حقیقت واقف هستند که نمی‌توانند احساس ناراحتی را تحمل کرده و احساس می‌کنند که دیگران امکانات بهتری برای مقابله با هیجان‌های منفی دارند، در نتیجه آن‌ها به دلیل ناتوانی خود برای تحمل هیجان‌های منفی احساس سرافکنندگی می‌کنند. با توجه به فقدان توانایی‌های مقابله‌ای ادراک شده و ناتوانی برای مدیریت حالات هیجانی آزارنده، این افراد برای اجتناب از تجربه هیجان‌های منفی به سختی تلاش می‌کنند، در صورتی که اجتناب متحمل نباشد آن‌ها در تلاش برای برطرف کردن حالت هیجانی آزارنده به روش‌های ناسالمی روی می‌آورند، اگر این راهکار ناسالم مفید نباشد، به احتمال قوی کل انرژی آن‌ها بر هیجانات خود متمرکز خواهد شد که این امر در نهایت کارکردهای آن‌ها را مختل خواهد ساخت. تحمل آشفتگی شامل چهار زیرمقیاس: تحمل آشفتگی هیجانی است؟؛ ارزیابی (برآورد ذهنی آشفتگی)؛ جذب (جذب شدن به وسیله هیجانات منفی) و تنظیم (تنظیم تلاش‌ها برای تسکین آشفتگی) است.

با توجه به این که صرع یک اختلال مزمن بوده و از جمله اختلالات شایع در دوران نوجوانی است، به طوری که صرع فعال در ۳۲ درصد از کودکان و نوجوانان گزارش شده است، اما مداخلات و درمان‌های روان‌شناسی کمی به آن توجه کرده است (جانسون، جانسون

1. distress tolerance

2. Zvolensky, Vujanovic, Bernstein and Leroy

و آگوآلفسون^۱ (۲۰۱۴). بایستی در مطالعات مداخله‌ای جدید، به عوامل روان‌شناختی مرتبط با سلامت این بیماران را مورد توجه قرار داد و تنها به آسیب‌های جسمی و ناتوانی جسمی آن‌ها بستنده نشود (رجبی و یزدخواستی، ۱۳۹۳). در این میان استفاده از درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد^۲ (ACT) به عنوان رایج‌ترین و پرکاربردترین روش می‌تواند بسیار متمر ثمر باشد، این درمان جزء درمان‌های موج سوم است که توانایی خوبی در مهار ادراکات فرد در برابر پیش‌آمدهای استرس‌زای زندگی دارد و در آن به جای تغییر شناخت‌ها، سعی می‌شود تا ارتباط روان‌شناختی فرد با افکار و احساسات افزایش یابد (هیس و استروosal، ۲۰۱۰). ACT ریشه در یک نظریه فلسفی به نام زمینه‌گرایی عملکردی^۳ دارد و مبتنی بر یک برنامه تحقیقاتی درباره زبان و شناخت است که نظریه چارچوب رابطه‌های ذهنی خوانده می‌شود. ACT شش فرایند مرکزی دارد که به انعطاف‌پذیری روان‌شناختی منجر می‌شوند. این شش فرایند عبارت از پذیرش^۴، گسلش شناختی^۵، خود به عنوان زمینه^۶، ارتباط با زمان حال^۷، ارزش‌ها^۸ و عمل متعهد^۹ هستند. در این درمان ابتدا سعی می‌شود پذیرش روانی فرد در مورد تجارب ذهنی (افکار، احساسات و ...) افزایش یابد و متقابلاً اعمال کترول نامؤثر کاهش یابد (هیس و استروosal، ۲۰۱۰) و یک مداخله عملی موقعیتی است که مبتنی بر نظریه نظام ارتباطی است که رنج فرد را ناشی از انعطاف‌نایپذیری شناختی می‌داند که توسط آمیختگی شناختی^{۱۰} و اجتناب تجربی^{۱۱} پرورش می‌یابد (والیس، راگیرو، گرین، جونز، زیمان، راسی، ادواردز، راسی و پروچانک^{۱۲}، ۲۰۰۳). پژوهش‌های انجام شده حاکی از تأثیر مثبت مداخلات درمانی بر بهبود

-
1. Jonson, Jonson and Eeg-Olofsson
 2. Acceptance and Commitment Therapy
 3. Hayes and Strosahl
 4. functional context
 5. acceptance
 6. cognitive diffusion
 7. self as context
 8. being present
 9. values
 10. committed action
 11. Hayes and Strosahl
 12. cognitive fusion
 13. experiential avoidance
 14. Vallis, Ruggiero, Greene, Jones, Zinman, Rossi, Edwards, Rossi, Prochaska

علاوه و مشکلات روان‌شناسی بیماران مبتلا به صرع است؛ به عنوان مثال: محمدپور، شاهی و تاجیکزاده (۱۳۹۶) در مطالعه خود نشان دادند که شناخت‌درمانی مبتنى بر ذهن‌آگاهی بر خودارزشیابی، امیدواری و بهزیستی روان‌شناسی بیماران مبتلا به صرع تأثیر دارد. بزرگری-دهج، جرجنای و حسین‌ثابت (۱۳۹۶) نشان دادند که درمان مبتنى بر پذیرش و تعهد بر بهبود بهزیستی روان‌شناسی افراد مبتلا به صرع تأثیر دارد. قدم‌پور، رادمهر و یوسفوند (۱۳۹۶) در مطالعه‌ای که انجام دادند به این نتیجه رسیدند که درمان مبتنى بر پذیرش و تعهد بر کاهش اضطراب سلامت بیماران مبتلا به صرع تأثیر معناداری دارد. روشن‌نیا (۱۳۹۵) در مطالعه‌ای که انجام داد به این نتیجه دست یافت که درمان مبتنى بر پذیرش و تعهد بر بهبود حملات صرع، اضطراب و رفتارهای خودمدیریتی بیماران مبتلا به صرع تأثیر معناداری دارد. روحی و تجربه-کار (۱۳۹۷) در مطالعه خود نشان دادند که درمان مبتنى بر پذیرش و تعهد بر افزایش تحمل آشتفتگی دانش‌آموزان با اختلال اضطراب اجتماعی تأثیر معناداری دارد. الینبرگ، کرونسترنده، فینک و فروستلم^۱ (۲۰۱۳) نیز نشان دادند که درمان مبتنى بر پذیرش و تعهد بر بهبود اضطراب سلامت بیماران مبتلا به صرع تأثیر معناداری دارد. بنابراین، با توجه به اینکه تحقیقات حاکی از اثربخشی این درمان بر بیماری‌های مزمن از جمله بیماری صرع بوده است (مک‌کالین و زولنسکی^۲، ۲۰۱۵). پژوهش حاضر با هدف مشخص کردن کارآیی درمان مبتنى بر پذیرش و تعهد بر ابعاد تحمل آشتفتگی بیماران مبتلا به صرع در جامعه ایرانی انجام شد. فرضیه‌های پژوهش حاضر به صورت زیر است:

۱. درمان مبتنى بر پذیرش و تعهد بر تحمل آشتفتگی بیماران مبتلا به صرع تأثیر دارد.
۲. درمان مبتنى بر پذیرش و تعهد بر ابعاد تحمل آشتفتگی (تحمل، ارزیابی، جذب، تنظیم) بیماران مبتلا به صرع تأثیر دارد.

روش

روش پژوهش حاضر به شیوه شباهزماشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون و پیگیری سه ماهه با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل کلیه زنان مبتلا به بیماری صرع مراجعه‌کننده به

1. Eilenberg, Kronstrand, Fink and Frostholm
2. McCallion and Zvolensky

کارآیی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ابعاد تحمل آشتفتگی بیماران مبتلا به صرع ۱۲۷

مراکز درمانی در سطح شهر خرم‌آباد در سال ۱۳۹۵ بود که با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. بدین منظور، ابتدا با مراجعته به مطب‌های نورولوژی موجود، زنان مبتلا به بیماری صرع که توسط پزشک معالج، تشخیص صرع دریافت کرده، شناسایی و بررسی شدند و پس از جلب همکاری آن‌ها، مقیاس تحمل آشتفتگی در بین آن‌ها توزیع شد و سپس افرادی از جامعه فوق که نمره پایین‌تر از میانگین دریافت کردند به عنوان نمونه انتخاب شدند؛ سپس بعد از همتاگزی بر حسب ویژگی‌های جمیعت‌شناختی، تعداد ۳۰ نفر به صورت تصادفی به عنوان نمونه انتخاب شد (۱۵ نفر گروه آزمایش و ۱۵ نفر گروه گواه). گروه آزمایش به صورت گروهی طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای هفت‌های دو جلسه تحت مداخله درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد قرار گرفت و گروه گواه در طی این مدت هیچ مداخله‌ای را دریافت نکرد و در نهایت از هر دو گروه آزمایش و گواه پس آزمون و مجدداً سه ماه بعد پیگیری به عمل آمد. برای رعایت اصول اخلاقی، قبل از اجرای پژوهش، رضایت آگاهانه از شرکت‌کنندگان گرفته شد و بعد از مرحله پیگیری نیز گروه گواه به مدت ۳ جلسه تحت درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد قرار گرفت.

معیارهای ورود به مطالعه شامل: ابتلا به بیماری صرع، داشتن رضایت آگاهانه برای شرکت در پژوهش، توانایی شرکت در جلسات درمانی گروه، داشتن حداقل تحصیلات سیکل، بین ۱۸ تا ۴۵ سال سن داشتن، عدم شرکت در کلاس‌های آموزشی و درمانی دیگر به‌طور همزمان، قادر به تکلم زبان فارسی و داشتن آمادگی جسمانی و روانی لازم بود. معیارهای خروج شامل: مبتلایان به صرع که حملات صرع آن‌ها علت مشخصی نداشته، بیماران مصروف مبتلا به عقب‌ماندگی ذهنی یا دارای مشکلات آشکار ساختاری مغز و مبتلا بودن به اختلالات روانی شدید مانند سایکوز، دمانس و آلزایمر بود. بعد از انتخاب گروه‌های نهایی پژوهش، از آزمودنی‌های دو گروه خواسته شد که در یک جلسه توجیهی شرکت کنند، در این جلسه با تشریح اهداف پژوهش سعی شد که انگیزه و موافقت لازم مراجعان برای شرکت در پژوهش جلب شود.

ابزار پژوهش عبارت بود از:

پرسشنامه تحمل آشتفتگی: این پرسشنامه را سیمونز و گاهر (۲۰۰۵) ساخته‌اند و یک ابزار ۱۵ گویه‌ای است که دارای زیرمقیاس‌های تحمل^۱ (گویه‌های ۱-۳-۵)، جذب^۲ (گویه‌های ۱۵-۴-۲)، ارزیابی^۳ (گویه‌های ۱۲-۱۱-۱۰-۹-۷-۶) و تنظیم^۴ (گویه‌های ۱۴-۱۳-۸) است، که در آن از شرکت‌کننده خواسته می‌شود میزان موافقت یا مخالفت خود با جملات را در طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از کاملاً موافق (۱) تا کاملاً مخالف (۵) درجه‌بندی کند. نمره بالا نشان‌دهنده میزان بالای تحمل آشتفتگی در فرد است و نقطه برش بین ۱۵ تا ۷۵ است. تحمل آشتفتگی با ابزار بدنتظیمی ($r=0.51$) رابطه منفی و با ابزارهای هیجان‌پذیری مثبت رابطه مثبت معناداری ($r=0.26$) نشان داده است (شیدایی‌اقدام، شمس‌الدینی، عباسی، یوسفی و همکاران، ۱۳۹۳). بر اساس داده‌های حاصل از پژوهش اعظمی و کاکابایی (۱۳۹۵) میزان آلفای کرونباخ نمره کل این پرسشنامه ۰/۷۱ براورد شد. پارسامنش، کراسکیان، حکمی و احدي (۱۳۹۶) میزان پایایی به روش آلفای کرونباخ را برای کل زیرمقیاس‌ها بالای ۰/۸۰ گزارش کردند. در پژوهش حاضر ضریب همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ، برای زیرمقیاس‌ها به ترتیب ۰/۷۳، ۰/۷۵، ۰/۷۶، ۰/۷۲ و برای کل مقیاس ۰/۷۹ به دست آمد. خلاصه جلسات درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد مطابق بسته براتیان، کاظمی، خواجه، حقانی‌زمدانی و داورنیا (۱۳۹۶) در جدول (۱) آمده است. در نهایت داده‌های گردآوری شده با استفاده از آزمون آماری تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر و به کمک نرم‌افزار Spss نسخه ۲۱ تجزیه و تحلیل شدند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پریال جامع علوم انسانی

-
- 1. distress tolerance scale
 - 2. tolerance
 - 3. absorb
 - 4. assessment
 - 5. tuning

جدول ۱: محتوای جلسات درمان مبتلى بر پذیرش و تعهد

جلسه	هدف	محتوا	تغییر رفار مورد انتظار	تکلیف خانگی
اول	آشنایی کلی با اهداف جلسات	بیان موضوع پژوهش و اهداف آن و بیان این موضوع که روی اهداف فکر شود	-	-
دوم	تمیز افکار، احساسات و خاطرات از هم	بیان اصل پذیرش و شناخت احساسات و افکار پرامون مشکلات	توانایی تمیز افکار و احساسات و خاطرات از همدیگر	ارائه تکلیف اینکه چقدر خود و احساسات ناشی از بیماری از همدیگر
سوم	آموزش و شناخت هیجانات	آموزش و شناخت هیجانات و تفاوت آن‌ها با افکار و احساسات	فرد بتواند انواع هیجانات را بشناسد.	ارائه تکلیف اینکه چقدر خود و احساسات خود و دیگران را می‌پذیریم.
چهارم	آموزش ذهن‌آگاهی	تمرکز بر تنفس و تکنیک حضور در لحظه و توقف فکر	توانایی حضور در لحظه و آگاهی از ذهن	تمرین مهارت‌های ذهن‌آگاهی
پنجم	آموزش پذیرش و تسلیم	آموزش و ایجاد شناخت در خصوص تفاوت بین پذیرش و تسلیم و آگاهی از اینکه آنچه نمی‌توانیم تغییر دهیم را پذیریم	پذیرش اتفاقات غیرقابل تغییر و آگاهی از تفاوت پذیرش و تسلیم	ارائه این تکنیک که با ذهن - آگاه بودن در هر لحظه، از وجود احساسات خود آگاهی یابند، ولی قضاوت نکنند
ششم	آموزش اصول تعهد در آموزش و درمان	آموزش و ارائه اصل تعهد و لزوم آن در روند آموزش و درمان و تکنیک توجه انتخابی	کسب تعهد در روند آموزش و درمان	تمرین مهارت توجه انتخابی
هفتم	شناسایی مسائل حل نشده و حل آن‌ها	ارائه بازخورد و جستجوی مسائل حل نشده؛ شناسایی و ایجاد تعهد برای عمل به آنها؛ ایجاد توانایی انتخاب عمل	ایجاد تعهد برای عمل مسائل انتخاب و توانایی انتخاب عمل در بین گزینه‌ها	نوشتمن یک مورد انتخاب مؤثر در طول هفته
هشتم	جمع‌بندی و ختم جلسات	اخذ تعهد از اعضا جهت انجام تکالیف پس از پایان دوره؛ ارائه بازخورد به اعضای گروه؛ اجرای پس‌آزمون	انتقال آموزش‌ها به زندگی	-

یافته‌ها

در رابطه با مشخصات جمعیت‌شناسی بیماران، همه آن‌ها در دامنه سنی ۱۸-۴۵ سال قرار داشتند، میانگین و انحراف معیار سنی گروه مداخله $7/87 \pm 32/83$ و گروه گواه $7/51 \pm 32/21$ بود. جدول (۲)، میانگین و انحراف معیار نمرات تحمل آشتفتگی و زیرمقیاس‌های آن (تحمل، ارزیابی، جذب و تنظیم) را در افراد مبتلا به بیماری صرع به تفکیک گروه‌ها و مراحل نشان می‌دهد.

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار تحمل آشتفتگی و زیرمقیاس‌های آن به تفکیک گروه‌ها

متغیر	گروه آزمایش			
	گروه گواه	میانگین	انحراف معیار	میانگین
سن				
	۷/۵۱	۳۳/۲۱	۷/۸۷	۳۲/۸۳
	۱/۸۲	۶/۷۷	۰/۹۰	۶/۶۱
	۱/۲۳	۷/۸۴	۱/۷۵	۸/۰۵
	۱/۶۰	۷/۵۳	۱/۶۵	۸/۸۲
	۲/۱۵	۱۶/۰۱	۱/۹۰	۱۵/۰۷
	۲/۷۸	۱۶/۴۰	۲/۷۲	۱۹/۹۴
	۲/۴۷	۱۵/۸۲	۱/۹۴	۲۰/۹۶
	۱/۴۷	۶/۵۷	۱/۳۷	۶/۵۸
	۱/۷۸	۷/۳۶	۱/۵۹	۸/۰۷
	۱/۲۱	۶/۹۷	۱/۳۵	۸/۲۲
تحمل				
	۱/۰۴	۷/۷۳	۱/۴۴	۶/۹۱
	۱/۳۹	۷/۰۶	۱/۰۱	۸/۱۷
	۱/۰۶	۷/۱۵	۱/۴۹	۸/۲۴
	۵/۸۳	۴۲/۹۸	۳/۹۳	۴۰/۷۵
	۴/۴۳	۴۵/۰۴	۴/۳۰	۵۱/۱۲
	۳/۷۸	۴۳/۶۷	۳/۴۵	۵۲/۹۶
ارزیابی				
جذب				
تنظیم				
تحمل آشتفتگی				

برای مشخص کردن معناداری تفاوت بین متغیرهای فوق از تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر استفاده شد و برای بررسی تفاوت‌های مشاهده شده، ابتدا مفروضه‌های لازم برای انجام تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر بررسی شد. آزمون شاپیرو-ولیک نشان داد که مفروضه نرمال بودن متغیرها رعایت شده است. همچنین بررسی نتایج آزمون ام باکس برای تحمل ($F=0.07$), ارزیابی ($P=0.91$), جذب ($F=0.93$), تنظیم ($F=0.43$) و تحمل آشفتگی ($F=0.55$) درباره تساوی ماتریس‌های کوواریانس نیز حاکی از آن بود که مفروضه همگنی ماتریس واریانس-کوواریانس برقرار است و ماتریس‌های کوواریانس مشاهده شده تحمل آشفتگی و زیرمقیاس‌های آن، در تمامی گروه‌ها مساوی است؛ تحمل ($F=3/41$, $P=0.05$), ارزیابی ($F=12/21$, $P=0.001$), جذب ($F=0.05$, $P=0.97$), تنظیم ($F=7/0.9$, $P=0.01$) و تحمل آشفتگی ($F=18/0.2$, $P=0.001$). همچنین، با بررسی آزمون لوین درمورد تساوی واریانس‌های خط، فرض تساوی واریانس‌ها رعایت شد و واریانس خط‌ای تحمل آشفتگی و زیرمقیاس‌های آن، در تمام گروه‌ها مساوی بود.

جدول ۳. آزمون برابری واریانس‌ها بر اساس آزمون لوین برای متغیر تحمل آشفتگی و زیرمقیاس‌های آن

متغیر وابسته	F	سطح معناداری	درجه آزادی اول	درجه آزادی دوم	P
پیش آزمون تحمل	۳/۶۴		۲۸	۱	.۰/۰۷
پس آزمون تحمل	۲/۲۳		۲۸	۱	.۰/۱۲
پیگیری تحمل	۰/۰۰۷		۲۸	۱	.۰/۹۳
پیش آزمون ارزیابی	۰/۰۲۸		۲۸	۱	.۰/۶۱
پس آزمون ارزیابی	۰/۱۱		۲۸	۱	.۰/۷۵
پیگیری ارزیابی	۰/۱۲		۲۸	۱	.۰/۷۲
پیش آزمون جذب	۰/۰۱۴		۲۸	۱	.۰/۷۱
پس آزمون جذب	۰/۰۱۷		۲۸	۱	.۰/۶۸
پیگیری جذب	۰/۰۰۲		۲۸	۱	.۰/۸۸
پیش آزمون تنظیم	۰/۰۲۶		۲۸	۱	.۰/۶۱
پس آزمون تنظیم	۰/۰۴۴		۲۸	۱	.۰/۵۰
پیگیری تنظیم	۳/۰۴		۲۸	۱	.۰/۰۸
پیش آزمون تحمل آشفتگی	۲/۳۵		۲۸	۱	.۰/۱۱
پس آزمون تحمل آشفتگی	۰/۰۰۲		۲۸	۱	.۰/۸۸
پیگیری تحمل آشفتگی	۰/۰۴۲		۲۸	۱	.۰/۵۱

همان‌طور که نتایج جدول (۴) نشان می‌دهد اندازه‌گیری‌های نمرات تحمل، ارزیابی و تحمل آشتفتگی ($p < 0.001$)، جذب و تنظیم ($p < 0.05$) در سه زمان، تفاوت معناداری با هم دارند. این نتایج بیان‌کننده تأثیر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تحمل آشتفتگی و زیرمقیاس‌های آن است. بنابراین، آزمون چندمقایسه‌ای نشان داد که در پس آزمون و پیگیری در مقایسه با پیش آزمون، میزان تحمل آشتفتگی و زیرمقیاس‌های آن، در گروه آزمایش به طور معناداری پایدار مانده بود.

بررسی نتایج آزمون کرویت موخلی (Mauchly's Test) نشان داد که تحمل ($P = 0.11$), ارزیابی ($P = 0.94$), جذب ($P = 0.29$), تنظیم ($P = 0.06$) و تحمل آشتفتگی ($P = 0.24$) می‌باشد، لذا مفروضه کرویت برای اثرهای مربوط به زمان و گروه رعایت شده است.

جدول ۴: نتایج آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره با اندازه‌گیری مکرر برای اثرات بین گروهی و تعامل

متغیرها	تأثیرات بین گروهی	ارزش F	آزادی فرض شده	آزادی خطا	درجه آزادی	درجه سطح معناداری	مجذور آتا	توان آماری	درجه	
									آزادی خطا	آزادی فرض شده
تحمل	زمان لامبایدای ویلکز	۰/۵۴۰	۱۱/۴۷	۲	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۴۶	۰/۹۹		
	زمان [*] گروه لامبایدای ویلکز	۰/۷۹۹	۲۴۱	۲	۲۷	۰/۰۰۵	۰/۲۱	۰/۵۹		
ارزیابی	زمان لامبایدای ویلکز	۰/۵۲۳	۱۲/۳۳	۲	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۴۷	۰/۹۹		
	زمان [*] گروه لامبایدای ویلکز	۰/۵۲۵	۱۲/۲۱	۲	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۴۷	۰/۹۹		
جذب	زمان لامبایدای ویلکز	۰/۷۴۶	۴/۵۸	۲	۲۷	۰/۰۰۵	۰/۲۵	۰/۷۲		
	زمان [*] گروه لامبایدای ویلکز	۰/۶۹۸	۳/۹۷	۲	۲۷	۰/۰۰۵	۰/۱۸	۰/۵۱		
تنظیم	زمان لامبایدای ویلکز	۰/۷۸۹	۳/۹۸	۲	۲۷	۰/۰۰۵	۰/۱۱	۰/۶۷		
	زمان [*] گروه لامبایدای ویلکز	۰/۶۵۶	۷/۰۹	۲	۲۷	۰/۰۱	۰/۳۵	۰/۹۰		
تحمل آشتفتگی	زمان لامبایدای ویلکز	۰/۳۰۴	۳۰/۹۳	۲	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۶۹	۱		
	زمان [*] گروه لامبایدای ویلکز	۰/۴۲۸	۱۸/۰۲	۲	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۵۷	۱		

همان طور که در جدول (۵) ملاحظه می شود، تأثیر زمان اندازه‌گیری بر نمرات تحمل آشتفتگی و زیرمقیاس‌های آن معنادار است، به طوری که می‌توان بیان کرد، بین نمره‌های عامل (پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری) در متغیرهای فوق تفاوت معناداری به دست آمد. همچنین اثر تعامل بین زمان و گروه نیز معنادار است؛ به طوری که تفاوت میانگین نمرات متغیرها در زمان‌های مختلف با توجه به سطوح متغیرهای گروه متفاوت است. از سویی دیگر، تأثیر گروه نیز بر نمرات تمام متغیرها معنادار است. بنابراین، تأثیر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تحمل آشتفتگی و زیرمقیاس‌های آن هم در مرحله پس‌آزمون و هم در مرحله پیگیری، تأیید شد.

برای مشخص کردن تفاوت بین میانگین نمرات تحمل آشتفتگی و زیرمقیاس‌های آن، گروههای آزمایش و گواه، از آزمون تعقیبی بونفرونی استفاده شد. نتایج نشان داد که در مرحله پس‌آزمون و پیگیری، میانگین نمرات تحمل و جذب ($p < 0.05$)، ارزیابی ($p < 0.01$)، تنظیم و تحمل آشتفتگی ($p < 0.01$) به طور معناداری بیشتر از گروه گواه است.

جدول ۵: نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای بررسی تأثیر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تحمل آشتفتگی و زیرمقیاس‌های آن

متغیرها	منبع تغییرات	مجموع	درجه آزادی	میانگین مجدورات	F	سطح معناداری	مجذور آتا	توان آماری
زمان		۵۶/۰۷۷	۲	۲۸/۰۳۸	۱۶/۱۰۳	۰/۰۰۱	۰/۳۶	۰/۹۹
درون	زمان [*] گروه	۱۱/۷۵۱	۲	۵/۸۷۵	۳/۳۷۴	۰/۰۵	۰/۱۱	۰/۶۱
گروهی تحمل	خطا	۹۷/۵۰۶	۵۶	۱/۷۴۱				
بین گروهی	گروه	۲۴/۱۱۲	۱	۵/۰۱۲	۰/۰۰۵	۰/۱۵	۰/۵۷	
	خطا	۴۶۸/۷۰۳	۲۸	۱۸/۰۲۷				
زمان		۱۲۴/۶۳۲	۲	۶۲/۳۱۶	۱۳/۵۸۹	۰/۰۰۱	۰/۳۳	۰/۹۹
درون	زمان [*] گروه	۱۲۳/۷۳۶	۲	۶۱/۸۶۸	۱۳/۴۹۲	۰/۰۰۱	۰/۳۲	۰/۹۹
گروهی ارزیابی	خطا	۲۵۶/۷۹۹	۵۶	۴/۵۸۶				
بین گروهی	گروه	۱۷۰/۳۸۵	۱	۱۷۰/۳۸۵	۲۲/۶۳۴	۰/۰۰۱	۰/۴۴	۰/۹۹
	خطا	۲۱۰/۷۸۳	۲۸	۷/۵۲۸				

متغیرها	منبع تغییرات	مجموع مجذورات آزادی	درجه آزادی	میانگین مجذورات معناداری	F	سطح معناداری	مجذور آماری	توان آماری
زمان		۵۱/۲۹۱	۲	۲۵/۶۴۵	۱۴/۰۹۸	۰/۰۱	۰/۲۹	۰/۹۸
درون گروهی	زمان*گروه	۱۰/۲۵۸	۲	۵/۱۲	۳/۰۲۴	۰/۰۵	۰/۱۰	۰/۰۹۹
خطا جذب	خطا	۹۴/۳۴۱	۵۶	۱/۶۷۴				
بین گروهی	گروه	۱۳/۸۷۲	۱	۴/۷۴۸	۰/۰۵	۰/۱۴	۰/۰۵۶	۰/۹۶
خطا	خطا	۸۱/۸۱۲	۲۸	۲/۹۲۲				
زمان		۷۴/۳۲۴	۲	۳۷/۱۶۲	۱۵/۱۸۷	۰/۰۱	۰/۲۸	۰/۰۹۶
درون گروهی	زمان*گروه	۲۴/۸۷۷	۲	۱۲/۴۳۸	۷/۶۴۸	۰/۰۱	۰/۲۱	۰/۰۹۳
خطا	خطا	۹۱/۰۷۷	۵۶	۱/۶۲۶				
تنظیم								
بین گروهی	گروه	۸۲/۵۲۶	۱	۸۲/۵۲۶	۱۶/۸۸۲	۰/۰۱	۰/۰۳۰	۰/۹۸
خطا	خطا	۹۷/۴۳۶	۲۸	۶/۳۷۲				
زمان		۸۶۰/۱۹۶	۲	۲۳۰/۰۹۸	۳۵/۱۸۶	۰/۰۰۱	۰/۰۵۶	۱
درون گروهی	زمان*گروه	۵۶۸/۰۶۴	۲	۲۸۴/۰۳۲	۲۳/۲۳۶	۰/۰۰۱	۰/۰۴۵	۱
تحمل آشتفتگی	خطا	۶۸۴/۵۲۸	۵۶	۱۲/۲۲۴				
بین گروهی	گروه	۴۳۱/۵۰۳	۱	۴۳۱/۵۰۳	۱۳/۲۴۱	۰/۰۱	۰/۰۳۲	۰/۹۴
خطا	خطا	۹۱۲/۴۵۲	۲۸	۳۲/۵۸۸				

بحث و نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر کارآیی درمان مبتنى بر پذیرش و تعهد بر ابعاد تحمل آشتفتگی بیماران مبتلا به صرع بررسی شد. نتایج پژوهش نشان داد که اجرای درمان مبتنى بر پذیرش و تعهد، منجر به بهبود و افزایش تحمل آشتفتگی بیماران مبتلا به صرع شد، به گونه‌ای که این ارتقاء در دو مقطع زمانی پس از مداخله و سه ماه بعد از پایان مداخله قابل مشاهده است. بنابراین،

کارآیی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ابعاد تحمل آشفتگی بیماران مبتلا به صرع ۱۳۵

فرضیه اول پژوهش تأیید شد. این نتیجه با نتایج مطالعات محمدپور و همکاران (۱۳۹۶)،
برزگری دهچ و همکاران (۱۳۹۶)، قدمپور و همکاران (۱۳۹۶)، روشن‌نیا (۱۳۹۵)، روحی و
تجربه کار (۱۳۹۷)، شیدایی اقدام و همکاران (۱۳۹۳)، یینبرگ و همکاران (۲۰۱۳) و مک‌کالین
و زولنسکی (۲۰۱۵) هماهنگ و همسو است. در تبیین این همسویی می‌توان به شباهت در
ارتقای مهارت افراد در اصلاح، پذیرش و تحمل هیجانات منفی اشاره کرد. افراد مبتلا به صرع
جهت کنترل استرس‌های موجود به رفتارهای اجتنابی روی آورده و با فرار از موقعیت‌های
تنشی‌زا به آن واکنش نشان می‌دهند، در مداخله ACT طی تکنیک مواجه با هیجانات، افراد
ضمن پذیرش هیجانات خود به دنبال تسکین فوری هیجانات منفی یا اجتناب از آن‌ها نیستند؛
اگرچه فرد نمی‌تواند شرایط زندگی خود را تغییر دهد، ولی می‌تواند شدت واکنش‌های هیجانی
خود را نسبت به موقعیت‌های تنشی‌زا و رویدادهای زندگی تغییر دهد؛ طی مواجه با هیجان
افراد در می‌یابند که هیجان‌ها قابل تحمل هستند و آن‌ها توانایی مقابله با هیجانات منفی را
دارند و از این طریق توانایی تحمل آشفتگی آن‌ها بالا می‌رود، این توانایی در طی مرحله
پیگیری نیز پایدار بود.

یافته دیگر مطالعه حاضر حاکی از آن بود که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ابعاد تحمل
آشفتگی بیماران مبتلا به صرع معنادار است. بنابراین، فرضیه دوم پژوهش نیز تأیید شد. در
تبیین معناداری مداخله درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بعد ارزیابی از ابعاد تحمل آشفتگی
می‌توان گفت که ACT باعث می‌شود که فرد با نگاه و دیدگاه متفاوتی به ارزیابی رویدادها و
واقع منفی اقدام کند، هیجان‌های منفی را با شدت کمتری تجربه کند، شدت واکنش‌های
هیجانی نسبت به آن‌ها را تغییر دهد و در مورد کنترل هیجانات خود احساس کفایت کند و در
نتیجه ناراحتی و آشفتگی کمتری را تجربه کند.

در تبیین معناداری اثربخشی مداخله مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بعد جذب از ابعاد تحمل
آشفتگی می‌توان این‌گونه استنباط کرد که مداخله اکت به افراد مبتلا به صرع کمک می‌کند تا
باورها و راهبردهای ناکارآمدی که به تفسیر، قضاؤت و عمل مطابق با هیجان‌ها می‌انجامد،
شناسایی کنند و باورها و راهبردهای اطباقی تر و منعطف‌تری را در پاسخ به هیجانات خود
اتخاذ کنند؛ در نتیجه اعمال این تغییرات، انعطاف‌پذیری روان‌شناختی آن‌ها افزایش یافته و
جذب و پذیرش هیجانات منفی در آن‌ها تسهیل می‌شود. همچنین در تبیین مداخله مبتنی بر

پذیرش و تعهد برای بعد تنظیم تحمل آشتفتگی می‌توان اظهار داشت که تنظیم هیجانات به عنوان فرایندهای درونی و بیرونی که عامل نظارت، ارزش‌گذاری و تعدیل عکس‌العمل‌های هیجانی، مخصوصاً هیجان‌های شدید و موقتی، برای دست‌یابی به اهداف شخصی دانسته می‌شود، در حقیقت تنظیم هیجان‌ها یعنی تلاش فرد برای تأثیر گذاشتن بر روى نوع، زمان و چگونگی بیان، تغییر طی دوره یا شدت فرایندهای رفتاری، تجربی و جسمانی هیجان‌هاست و به طور خودکار یا کنترل شده، هشیار یا ناهشیار و از طریق به کارگیری درمان اکت صورت می‌گیرد، لذا بررسی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تنظیم هیجان به عنوان یک مؤلفه روان‌شناسی مهم تأثیرگذار است؛ تحت این شرایط، بیماران دارای راهبردهای مثبت تنظیم هیجان در رخدادهای ناگوار پذیرش رضایت بیشتری نسبت به آنچه اتفاق افتاده است نشان می‌دهند و توانایی تحمل آشتفتگی بالایی در این شرایط از خود بروز می‌دهند.

در مطالعه حاضر، با جایگزین کردن خود به عنوان زمینه، مراجعان توансند رویدادهای درونی ناخوشایند را در زمان حال به سادگی تجربه کنند و قادر به جدا کردن خود از واکنش‌ها، خاطرات و افکار ناخوشایند شدند و به توانایی تحمل آشتفتگی رسیدند. از محدودیت‌های این پژوهش، عدم بررسی مردان مبتلا به بیماری صرع و محدود بودن نمونه پژوهش، به بیماران مبتلا به صرع مراجعه کننده به مراکز درمانی سطح شهر خرم‌آباد بود، لذا پیشنهاد می‌شود پژوهش مورد نظر روی گروه مردان و در مناطق جغرافیایی دیگر، مجدداً اجرا شود تا اعتبار این روش با اطمینان بیشتری برآورد شود.

تشکر و قدردانی

نویسندهای این مقاله بر خود لازم می‌دانند از پژوهشکان نورولوژیست شهر خرم‌آباد و کلیه بیماران عزیزی که در انجام این پژوهش مشارک بودند، تشکر و قدردانی نمایند.

منابع

- اعظمی، ادریس و کاکابرایی، کیوان. (۱۳۹۵). پیش‌بینی تحمل آشتفتگی بر اساس سیستم‌های مغزی رفتاری و بدتنظیمی هیجانی: برآش یک مدل. *مجله کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار*, ۲۱(۳۹): ۳۷-۴۹.

کارآیی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ابعاد تحمل آشتفتگی بیماران مبتلا به صرع ۱۳۷

براتیان، امین.، کاظمی، آمنه سادات.، خواجه، نازنین.، حقانی زمیدانی، مجتبی و داورزیا، رضا (۱۳۹۶). تأثیر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی مادران دارای کودک مبتلا به سرطان. *مجله ارمغان دانش*, ۲۲(۱۲۴): ۶۵۰-۶۳۷.

برزگری دهچ، ابوالفضل.، جرجندی، علیرضا و حسین ثابت، فربده (۱۳۹۶). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بهزیستی روان‌شناختی افراد مبتلا به صرع بیمارستان امام حسین (ع) در پاییز و زمستان سال ۱۳۹۴. *مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایلام*, ۲۵(۱): ۱۴۷-۱۳۸.

پارسامنش، فریبا.، کراکسیان، آدیس.، حکمی، محمد و احمدی، حسن (۱۳۹۶). اثربخشی مدل تنظیم هیجان گروس بر تحمل آشتفتگی هیجانی و پرخوری هیجانی. *مجله روش‌ها و مدل‌های روان‌شناختی*, ۸(۲۹): ۵۲-۲۳.

رجیبی، ساجده و یزدخواستی، فریبا (۱۳۹۳). اثربخشی درمان گروهی پذیرش و تعهد بر اضطراب و افسردگی زنان مبتلا به بیماری ام اس. *مجله روان‌شناسی بالینی*, ۱(۱): ۳۸-۲۹. روحی، رمینا و تجربه‌کار، مهشید (۱۳۹۷). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر افزایش تحمل آشتفتگی و تنظیم شناختی در دانش‌آموزان با اختلال اضطراب اجتماعی. *فصلنامه روان‌شناسی تحلیلی-شناختی*, ۹(۳۲): ۵۴-۴۷.

روشن‌نیا، سمیه (۱۳۹۵). بررسی تأثیر درمان تعهد و پذیرش بر فراوانی حملات صرع، اضطراب و رفتارهای خود مدیریتی بیماران مبتلا به صرع مقاوم به دارو در شهر خرم‌آباد. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*، دانشگاه لرستان.

شیدایی‌اقدم، شوان، شمس‌الدینی، سلوی، عباسی، سمیه، یوسفی، سارا، عبدالهی، صفیه و مردای‌جو، محمد (۱۳۹۳). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کاهش پریشانی و نگرشهای ناکارآمد در بیماران مبتلا به M.S. *فصلنامه اندیشه و رفتار*, ۹(۳۴): ۶۶-۵۷.

قدمپور، عزت‌الله؛ رادمهر، پروانه و یوسفوند، لیلا (۱۳۹۶). کارآیی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر اضطراب سلامت زنان مبتلا به صرع با پیگیری سه ماهه. *فصلنامه علوم پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد پژوهشکی تهران*, ۲۷(۴): ۲۷۶-۲۷۹.

محمدپور، سمانه، شاهی، مرجان و تاجیکزاده، فخری (۱۳۹۶). اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی بر خوددارزشیابی مرکزی، بهزیستی روان‌شناختی و امیدواری بیماران مبتلا به صرع. دو *فصلنامه علمی-پژوهشی روان‌شناسی بالینی و شخصیت*(دانشور رفتار)، ۱۵(۲): ۵۰-۳۷.

- on behavioral and maladaptive emotional systems: the fit of a model. *Journal of Student Research Committee of Sabzevar University of Medical Sciences*, 21 (39): 29- 37(Text In Persian).
- Baratian, A., Kazemi, A. S., Khwaja, N., Haqqani Zemedani, M. and Davariya, R. (2017). Impact of treatment based on acceptance and commitment on the quality of life of mothers with a child with cancer. *Armaghan Danesh Magazine*, 22 (124): 637- 650(Text In Persian).
- Barzegari, Dej. A., Jarjandi, A. R. and Hossein Sabet, F. (2017). The Effectiveness of Acceptance and Commitment-Based Therapy on Psychological Well-being of People with Epilepsy in Imam Hossein Hospital in fall and winter of 1394. *Ilam University of Medical Sciences*. 25 (1): 138- 147(Text In Persian).
- Eilenberg, T., Kronstrand, L., Fink, P. and Frostholt, L. (2013). Acceptance and commitment group therapy for health anxiety--results from a pilot study. *Journal Anxiety Disorder*; 27:461-468. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2013.06.001>
- Ghadampour, E; Radmehr, P. and Yousefvand, L. (2017). The efficacy of acceptance and commitment therapy on the health anxiety of women with epilepsy with a three month follow up. *Journal of Medical Sciences, Islamic Azad University Tehran Medical Branch*, 27 (4): 267- 269. (Text In Persian)
- Hayes, S.C and Strosahl, K.D. (2010). *A practical guide to acceptance and commitment therapy*. New York; Springer press.
- Jonson, P., Jonson, B. and Eeg-Olofsson, O. (2014). Psychological and social outcome of epilepsy in well-functioning children and adolescents. A 10-year follow-up study. *European Journal of Pediatric Neurology*, 18 (3): 381-390.
- McCallion, E.A. and Zvolensky, M.J. (2015). Acceptance and commitment Therapy (ACT) for smoking cessation: a synthesis. *Cureentr opinion psychological*; (2): 47-51. DOI: 10.1016/j.copsyc.2015.02.005.
- Mohammadpour, S., Shahi, M. and Tajik Zadeh, F. (2017). The Effectiveness of Cognitive Therapy Based on Mindfulness on Central Self-Assessment, Psychological Well-being and Hope in Patients with Epilepsy. *Two Quarterly Journal of Clinical Psychology and Personality (Daneshvar Behavior)*, 15 (2): 37- 50(Text In Persian).
- Parsamnish, F., Krakashian, A., Hakimi, M. and Ahadi, H. (2017). Effectiveness of Gross's emotional regulation model on tolerance of emotional turbulence and emotional overeating. *Journal of Methods and Psychological Models*, 8 (29): 23- 52(Text In Persian).
- Rajabi, S. and Yazdkhasti, F. (2014). Effectiveness of group acceptance and commitment therapy on anxiety and depression in women with MS. *Journal of Clinical Psychology*, 6 (1): 29- 38(Text In Persian).
- Roshanna, S. (2016). *Investigating the effect of commitment and acceptance therapy on the frequency of epileptic seizures, anxiety and self-management behaviors in*

کارآیی درمان مبتلى بر پذیرش و تعهد بر ابعاد تحمل آشناگی بیماران مبتلا به صرع ۱۳۹

- patients with drug-resistant epilepsy in Khorramabad city.* Master's Thesis,
Lorestan University(Text In Persian)
- Rouhi, R. and Tajrobekar, M. (2018). The Effectiveness of Acceptance and Commitment-Based Therapy on Increased Tolerance of Confusion and Cognitive Adjustment in Students with Social Anxiety Disorders. *Quarterly Journal of Analytic-Cognitive Psychology*, 9 (32): 47- 54(Text In Persian).
- Shady Aghdam, S.H., Shamsoddini, S., Abbasi, S., Yusefi, S., Abdollahi, S. and Marday, J.o. M. (2014). The effectiveness of acceptance and commitment therapy on reducing distress and ineffective attitudes in patients with M.S. *Quarterly Journal of Thought and Behavior*, 9 (34): 57- 66(Text In Persian).
- Simons, J., Gaher, R.M. (2005). The distress tolerance scale: Development and validation of a self- report measure. *Motivation and Emotion*; 29(2): 83- 102.
- Zvolensky, M.J., Vujanovic, A.A., Bernstein, A., Leroy, T. (2010). Distress tolerance: Theory, measurement, and relations to psychopathology. *Current Directions in Psychological Science*, 19(6): 406- 10.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

**The Efficacy of Acceptance and Commitment Therapy on
Distress Tolerance Dimensions of Woman with Epilepsy with
three- month follow-up**

Ezatullah Ghadampour^{*1}, Leila Heidariani² and Farnaz Radmehr³

Abstract

The purpose of this study was to investigate The efficacy of acceptance and commitment therapy on distress tolerance dimensions of woman with epilepsy with three- month follow-up. The present study was quasi-experimental method included with pretest-posttest and follow-up design with control group. In order to select a sample, 30 women with available and targeted sampling method were selected from among women suffering from epilepsy referring to Khorramabad health centers in 1395. They were randomly divided into two groups: experimental and control (15 People each). Intervention acceptance and commitment therapy during 8 sessions, 90-minute, two sessions a week was administrated for the experimental group, while the control group did not receive any interventions during this period. After finishing session, posttest and three months after intervention follow-up was administrated to both groups. The data collection tools were Simmons and Gahir disturbance tolerance questionnaire. Data were analyzed using statistical tests, repeated measures analysis of variance. The study findings of the present study revealed that the acceptance and commitment therapy had a significant positive effect on increase distress tolerance. Findings were also preserved in the follow-up phase. According to the effect

1.* Corresponding Author: Associate Professor, Department of Psychology, Faculty of Literature and Humanities, Lorestan University, Khorramabad, Iran. ghadampour.e@lu.ac.ir

2. PhD Student, Lorestan University, Department of Educational Psychology, Lorestan University, Khorramabad, Iran. yousefvand69@gmail.com

3. PhD student in Razi University, majoring in General Psychology, Lorestan University, Khorramabad, Iran. radmehr.p12@gmail.com

Submit Date:2018-08-12 Accept Date : 2019-04-09

DOI: 10.22051/psy.2019.21662.1707

<https://psychstudies.alzahra.ac.ir/>

Abstracts

the effect of acceptance and commitment therapy on increase distress tolerance in suffering and its effects, application of this method at all levels of prevention and treatment of physical illness seems necessary.

Keywords: Acceptance and Commitment treatment,, distress tolerance, epilepsy

